

SVOBODNA SLOVENIJA

Año (Leto) XVI (11)
No. (Štev.) 29.

“ESLOVENIA LIBRE”

BUENOS AIRES,
16. julija (julio) 1959

Univerza in narod

Svobodna Slovenija nas je spomnila na štiridesetletnico ustanovitve slovenske univerze v Ljubljani (št. 27. VII. 1919). Ob tem jubileju se vzbujajo v človeku ne le osebni spomini, marveč tudi, in predvsem, važna vprašanja: kako je slovenska univerza v prvih štirih desetletjih vršila svojo nalogo, katere so sončne in senčne strani njenega dela in življenja, kako je danes z njo in kaj naj bi bila v bodočnosti. Ne vem, če se bo kdo teh vprašanj lotil, a njih važnost moramo videti iz pomena, ki ga ima univerza za narod.

Univerza je ustanova za znanstvena raziskavanja. Bolj kot kdaj prej vemo danes, da od napredka v znanosti odvisijo blagostanje, moč in bodočnost držav in narodov. Silni napredek v industriji, v poljedeljski izrabi in obdelavi zemlje, v prometu na suhem, na morju in v zraku, v gospodarstvu, v kulturnem in socialnem življenju sloni na izsledkih znanosti. Mnogo tega (če ne vse), česar danes v svojem življenju ne bi več mogli in hoteli pogrešati (elektrika, radio, pralniki, telefon itd.) je dar tihega, dolgotrajnega in naporenega dela v znanstvenih institutih. Res, da se mnogo modernih praktičnih izumov rodi v laboratorijskih velikih inštroskih podjetjih, a ti izumi so možni le na podlagi teoretičnih dognanj na univerzah in le z ljudmi, ki so na univerzah pridobili svojo strokovno izobrazbo. Države se zavedajo odločilnega pomena znanosti. Tako je n. pr. Rusija ponosna na svojih 280.000 znanstvenikov in 7 in pol milijona tehnikov. Poleg številnih univerz ima še 50 raziskovalnih središč Akademije znanosti, kjer deluje okoli 12.000 znanstvenikov in zanje izda država letno dve milijardi rubljev. V sedemletnem načrtu je še 168 novih središč in štirikratni kredit za znanstveno delo. Slovenci smo sicer majhen narod, a svoj del moramo doprinesiti k napredku človeštva, če hočemo kaj pomeniti v družbi kulturnih narodov.

Univerze so nadalje ustanove za oblikovanje izobražencev. Izobraženci pa so dejansko in po pravici vodilna plast v narodu. V tem je najdalekosežnejši pomen univerze za celoten narod.

Na univerzi se izobražujejo in miselno oblikujejo cele generacije mož, ki globoko posegajo v življenje naroda. Iz nje izhajajo profesorji na srednjih šolah, ki formirajo mlado dušo dijaštva s svojo izobrazbo, vzgojo, vzgledom. Po vzgoji učiteljskihov sega posredno vpliv univerze do otroške dobe. Tisk, od dnevnika preko revij in knjig vseh vrst, je povečini delo izobražencev. Umetniško, znanstveno in kulturno delovanje oblikuje narod, njegovo omiko, npravno in srčno kulturo. Po spisih, povestih, predavanjih, predstavah, prosveti in drugače prehajajo misli in nazori iz univerzitetnih kateder in študijskih sob na cesto, v mesta, do zadnjih vasi. Ima mnogo zmisla beseda, da so “izobraženci možgani in usta naroda”.

Podobno se nam razkriva vpliv inteligence, ki izhaja iz univerz, na gospodarskem, socialnem in političnem področju. Socialne doktrine so delo inteligence; to velja celo za najbolj proletarske doktrine K. Marksa, ki je bil doktor filozofije, in Lenina, ki je bil advokat. Za vsemi socialnimi gibanji in prevrtaji stoji inteligenca. Socialna zakonodaja je njeno delo. S svojim vplivom na organizacije in na maso more družiti ali razkrajati. Idejno smer političnih programov določajo izobraženci. Državno vodstvo, zakonodaja in višja upravna mesta so v njenih rokah. Dovolj je primerov; tisoč je poti, ki po njih inteligenca vpliva in vodi; vodi narod s tem, da mu služi s svojim znanjem.

Izobraženstvo vpliva na narod ne le po tem, kar zna, marveč tudi po tem, kar je. Oboje pa je v mnogočem določeno po njegovem svetovnem nazoru, po teoretičnem in praktičnem stališču do vere in pravosti. Malo je znanstvenih področij, ki bi bila brez zveze s svetovnim nazorom. Tako vpliva univerza na prepričanje inteligence in ta na narodovo. Odtod velika važnost vprašanja, kakšna je univerza po svetovnem nazoru njenih profesorjev in važnost katoliške univerze. Žal katoličani že prej

Zunanji ministri spet v Ženevi

V ponedeljek, 13. t. m. se je v Ženevi začel drugi del konference zunanjih ministrov štirih velesil. Gromiko je priletel v Ženevo že preteklo soboto, trije zahodni zunanji ministri pa so prileteli v nedeljo. Pred odhodom iz svojih prestolnic, odn. po prihodu v Ženevo, so dali nove izjave o svojih mnenjih glede možnosti uspeha te konference in nadaljevanju razgovorov na vrhovni konferenci štirih velesil, ki naj bi se začela letošnjo jesen.

Sovjetski zunanji minister Gromiko je govoril, kakor da je vrhovna konference že zagotovljeno dejstvo, čeprav je ponovil prejšnje sovjetske zahteve glede Berlina, ki so jih zapadnjaki doslej odklanjali.

Francoski zunanji minister Murville je izjavil, da Francija ostaja pri svojih pogledih glede Berlina, v popolnem soglasju s stališčem Zahodne Nemčije, se pravi, Zahod sme popustiti sovjetom le v toliko, v kolikor bi mu sovjeti popustili s svoje strani.

Najoptimističnejši je bil britanski zunanji minister Lloyd, ki je ponavljal Macmillanove izjave, da bodo sovjeti prav gotovo pristali na zahodne predloge o Berlinu, ker da je Macmillan dobil iz Moskve zagotovilo, da se Kremelj vsaj do leta 1961 ne bo dotikal sedanje statusa v Berlinu. Prav tako je London mnenja, da bo mogoče s sovjeti skleniti v glavnih obrisih naslednji začasni sporazum, na podlagi katerega bodo sklicali pozneje vrhovno konferenco:

- 1) Sovjeti ne bodo kršili zahodnih pravic v Berlinu za dogovorjeno dobo.
- 2) Mešana komisija obeh Nemčij bo začela razgovore o nemški združitvi in o bodoči mirovni pogodbi z združenimi Nemčiji.
- 3) Vzhodnim Nemcem bo Zahod dovolil kontrolo nad prometnimi zvezami z Zahodnim Berlinom.
- 4) Zahodnjaki ne bodo povečali svojih oddelkov v Zahodnem Berlinu, ki sedaj skupaj štejejo 11.000 mož, pač pa jih bodo morda znižali na število med 7 in 8 tisoč vojakov. Sovjeti bodo opustili svojo zahtevo po umiku vseh čet in ohraniti samo simboličnega števila zahodnih sil v Berlinu.
- 5) Sleherna propaganda in podtalno delovanje bo prenehalo v obeh delih Berlina.
- 6) Zahod bo obljubil, da ne bo poslal raketnega ali atomskega orožja v Zahodni Berlin, če bodo sovjeti obljubili isto za Vzhodni Berlin.

Britanci so prepričani, da bodo sovjeti pristali na zgoraj omenjeni sporazum, ker da se Hruščev hoče izogniti oboroženemu spopadu, prav tako kakor zahodnjaki.

Ameriški zunanji minister Herter pa je pred odhodom iz Washingtona izjavil, da ponavlja svojo trditve, ki jo

nismo mogli v tem pogledu biti zadovoljni z našo univerzo; neredko je vel iz nje nekatoliški duh. Danes je znanost uklenjena v obvezni ateistični dialektični materializem. To je grenka kaplja v mislih ob njenem jubileju.

“Na ustanovitev ljubljanske univerze katoličani nismo bili zadostno pripravljani. To je naš izvirni greh. Nismo imeli kadra katoliških znanstvenikov, ki naj bi zasedli stolice nove univerze.” Tako je pred leti zapisal pok. dr. Odar. Ga bomo imeli za njeno preroditev, ko morda pride tisti čas?! In če ne pride, ali ni v tujini potrebna protuželo svobodne znanosti, krščanske znanosti proti ateistični? Vsaj za to naj bi slovenski narod v tujini skrbel, da bi čim več naših mladih ljudi študiralo na univerzi in ti naj bi ne gledali samo na boljše službo, marveč naj bi se vsaj nekateri posvetili znanstvenemu delu, da ne bi rod slovenskih katoliških znanstvenikov povsem izumrl; vsi pa naj bi se zavedali resnične dolžnosti svoje višje izobrazbe staviti v službo narodu, stopiti na čelo silno važnega dela za ohranitev in utrditev slovenstva in katolištva, ki sta v tujini ogrožena. Če si ne bi prizadevali za takšno mlado inteligenco, bi si sami spodkopali globoko korenino našega življenja. Naj bi vendar vsi domeli, da gre pri tem resnično “za narodov blagor”.

je dal pred odhodom na prvi del zasedanja v Ženevi, da namreč nima velikega upanja na uspeh, da pa bo mogoče, kakor je izjavil, ko je izstopil iz letala v Ženevi, “z dobro voljo na obeh straneh doseči sporazum.” Prav tako je spremenil svoje prejšnje mnenje z izjavo, da je sedaj prepričan, da sovjeti resnično hočejo doseči vsaj malenkosten sporazum, ker da bi na vsak način hoteli priti na vrhovno konferenco.

S temi izjavami je Herter dal vedeti zahodnemu svetu in sovjetom, da so zahodnjaki sedaj prišli v Ženevo z nekaterimi spremembami v svojih zahtevah glede Berlina, čeprav te spremembe v načelu ne znanjšujejo zahodnih pravic v Berlinu. Kaže, da je sedaj tudi Eisenhowerju za to, da bi se ta drugi del ženevske konference čim hitreje končal in da bi mogli sklicati vrhovno konferenco, ne da bi katera od obeh strani izgubila prestiž.

Ameriški diplomat Harriman, ki je bil pred kratkim v Moskvi na razgovorih s Hruščevom, je po vrnitvi v Washington svetoval Eisenhowerju, naj pristane na vrhovno konferenco kljub sovražnim izjavam Hruščeva, ki mu jih je dal ob obisku v Kremlju. Harriman je tudi predlagal Eisenhowerju, naj bi

Verski izgredi na Poljskem

V mestecu Frasnak Fabryczny v jugovzhodni Poljski je komunistična policija še pretekli četrtek nadaljevala s aretacijami tamkajšnjega prebivalstva zaradi velikih verskih izgredov, ki so tam izbruhnili 26. junija t. l. Prva poročila o teh izgredih so prišla čez železno zaveso šele 10. julija. V Lublinu, najbližjem večjem mestu, so oddelki miličnikov, oboroženih z brzostrelkami, patrolirali po cestah v nočnih urah zaradi strahu pred nadaljnjimi izgredi.

Tadeusz Marx, predsednik krajevne odbora in tajnik KP, je izjavil na tiskovni konferenci: “Obžalujemo to, kar se je zgodilo 26. junija, toda trdim, da je bila vsa stvar pripravljena.” Obtožilo je zlasti žensko prebivalstvo za nemire in končal svojo izjavo: “Nikdar se ne bomo pustili podrediti skupini fanatičnih žensk. Teh nekaj sto žensk se mora zavedati, da ne predstavljajo javnega mnenja.”

Leta 1957 je prebivalstvo tega 11.000 duš velikega mesta, zgrajenega okoli ogromne metalurške tovarne, postavilo kapelico v gozdčku za neko šolo, na koncu ceste Vladimirja Lenina. Mesto ni imelo nobene cerkve, prav tako tudi ne duhovnika, čeprav so cerkvene oblasti ponovno prosile državo za dovoljenje za zgraditev cerkve.

Cerkev je tudi objavila, da je opozorila državno oblast, da prebivalstvo po-

predlagal sovjetom New York kot kraj za vrhovno konferenco, prav tako pa naj bi, če je le mogoče, prisilil sovjete, da bi se ta konferenca vršila pod okriljem Združenih narodov, če že ne naravnost v tej organizaciji sami. Na ta način bi se namreč Washington hotel otresti formalne odgovornosti, ki jo čuti do sprejetja Hruščeva na obisk v USA, ki so ga v Kremlju že tolikokrat predlagali, pa iz USA niso dobili odgovora.

Pred odhodom v Ženevo je Herter imel daljši razgovor s Harrimanom, ki ima kot bivši severnoameriški veleposlanik v Moskvi močan vpliv na zunanje ministerstvo v Washingtonu.

Herter se bo moral na konferenci razen s sovjeti “pogajati” tudi s Francozi in Zahodnimi Nemci. Oboji so namreč najodločnejši nasprotniki slehernega popuščenja samo sovjetom v prid, prav tako pa so tudi ameriško-francoski odnosi zrahljani zaradi De Gaulleovih samostojnih nastopov v NATO.

Na splošno na Zahodu menijo, da bo tako ena kakor druga stran pristala na začasni sporazum, po katerem bodo mogli nadaljevati jeseni z besedno poplavo na vrhovni konferenci, v zamenjavo za kasnilo prekinitev prometnega toka v Zahodni Berlin.

staja nestrpno in da obiskujoči duhovniki že težko zadržujejo ljudsko jezo. Prebivalstvo mesta, ki je danes lepo zgrajeno, moderno in na prijetnem kraju, s katerega so izginile že zadnje sledi druge svetovne vojne, je sklenilo, da bo izvedlo prvo obhajilo otrok letos 28. junija ter je za to priliko tudi dobilo duhovnika za obrede. Nasekali so v bližnjem gozdu vejčja, s katerim so okrasili kapelico. Razobesili so tudi več svetih podob in pokrili tla okoli kapele s prepregami.

Policija je ponoči vse okrasje odnesla ali uničila in zaprla dohode h kapeli. Ker so izginile tudi preproge, je med prebivalstvom zavrelo ter so sklenili izvesti pohod proti občini in policijski postaji, kamor, so bili prepričani, so preproge izginile. Med potjo so prikorkali mimo kinodvorane, kjer se jim je pridružila nova množica več sto ljudi. V središču mesta je vsa množica še narasla na več tisoč demonstrantov. Ogorčeni so začeli metati kamenje na policijsko postajo in na poslopje KP. Policija je uporabila solzilni plin in vodo, da je razkopila demonstrante. Prav tako je krajevna KP poklicala ojačanja iz bližnjega Lublina, kjer je narasla napetost med prebivalstvom tudi v zvezi z obiskom Hruščeva, ki je bil napovedan za 14. julij za proslavo 15. letnice ustanovitve komunistične lublinske vlade med drugo svetovno vojno.

IZ TEDNA V TEDEN

Podpredsednik sovjetske vlade Kozlov je zaključil svoje potovanje po Severni Ameriki. Po posameznih mestih so ga sprejemali različno; nekje bolj slovesno, drugod pa tudi manj, zlasti v Čikagu, kjer župan ni hotel iti na uradni sprejem, češ, da je Kozlov v Čikagu nezaznava osebnost. Kozlov je med svojim bivanjem v Sev. Ameriki dajal različne izjave, tako, kakor to delajo vsi sovjetski komunistični veljaki. V nekaterih je grozil, češ, da bo Sovjetska zveza udarila z vso silo po zaveznikih, če bi skušali berlinsko vprašanje reševati s silo, drugod se je pa zavzemal za povečano trgovino med Sev. Ameriko in ZSSR. Zatrjeval je tudi, da lahko demokrati in komunistični sistem mirno delujeta drug ob drugem.

Ameriški podpredsednik Rihard Nixon se odpravlja na daljši obisk v Sovjetsko zvezo. Imel je v načrtu tudi obisk Sibirijske, pa mu sovjetske oblasti niso dovolile, da bi s svojim letalom preletaval sibirske področje.

Rajmohan Gandhi, vnuk pok. voditelja Indijcev Mahatme Gandija, je v Severni Ameriki v izjavi za javnost rotill Sev. Ameriko in ostali svobodni svet, naj ne dopustijo, da bi bila komunistična Kitajska sprejeta v Organizacijo združenih narodov. Ostro je obsodil tudi prizadevanje nekaterih gospodarstvenikov v svobodnem svetu, ki zaradi večjih do-

Hruščev v Varšavi

Zahodni diplomati v Varšavi so napovedovali, da bo Hruščev izkoristil svoj pomirjevalni obisk na Poljskem, kamor je bil napovedan za 14. julija, za postavitev novih sovjetskih zahtev, na katere bo moral Zahod pristati, če bo hotel kakor koli rešiti nemško vprašanje. Hruščev je bil napovedan v Varšavi 14. julija, se pravi drugi dan sedanjega zasedanja ženevske konference. Zahodnjaki menijo, da bo Hruščev na Poljskem podal sovjetsko stališče do problemov, o katerih razpravljajo v Ženevi, bolj avtoritativno, kakor ga je, ali ga more podati njegov zunanji minister Gromiko svojim zahodnim kolegom v Ženevi.

Menijo, da bo Hruščev v enem svojih govorov najresneje opozoril Zahodno Nemčijo, naj nič več ne misli na ponovno osvojitve izgubljenega ozemlja, zlasti ne bivšega nemškega baltskega pristanišča Stettina.

Sovjeti so Poljski določili glavno vlogo v naporih komunističnega bloka za vsiljenje svojih idej o ureditvi nemškega problema. Moskva preneha ponavljati, da je bila Poljska prva Hitlerjeva žrtev leta 1939 in dežela, ki je utrpela največjo človeško in materialno škodo med drugo svetovno vojno.

Menijo, da bo Hruščev izkoristil to tragično zgodovino za svojo propagandno odskočno desko proti zahodnjakom in za doseg svojih zahtev po umiku zahodnjakov iz Berlina, za gotovitev komunistične kontrole Vzhodne Nemčije in morebitno končno popolno nadvlado komunizma nad obema Nemčijama.

Potovanje Hruščeva na Poljsko prvotno ni bilo premišljeno za sovpadanje z ženevsko konferenco. Prvič so ga objavili že lanskega decembra kot povračilni obisk za obisk poljskega komunističnega vodja Wladislawa Gomułka in predsednika Cyrankiewicza v Moskvi.

Zahodnjaki v Varšavi imenujejo ta obisk “pomirjevalni obisk”, ker je Hruščev zadnjikrat obiskal Poljsko med poljskim uporom oktobra leta 1956, ko so se Poljski delno osvobodili stalinističnih verig. Od takrat dalje sta si Hruščev in Gomułka izmenjala že neštivilne poklone, toda Hruščev do letos ni hotel tvegati svojega prestiža z obiskom na Poljskem.

Z zanimanjem zahodnjaki pričakujejo, v koliko bo Gomułkovi vladi uspelo organizirati dobrodoščilo Hruščevu, ker je znano, da so Poljski izredno sovražni in komunizmu in Rusom kot takim. Ko je namreč lanskega decembra Mikojan prišel na obisk v Varšavo, so bile ulice, po katerih se je vozil, skoro popolnoma prazne.

Poljski komunisti upajo, da jim bo uspelo Hruščeva pridobiti za to, da bo pozabil na svoj poraz leta 1956, ko mu ni uspelo zaustaviti destalinizacije Poljske niti prepričati skoro izgona maršala Rokosovskega, poljskega obrambnega ministra, ki ga je postavila Moskva in ki je bil dejanski vladar Poljske.

Hruščev namerava ostati na Poljskem za proslavo 15. letnice ustanovitve komunistične lublinske vlade 22. julija, ki jo je Moskva postavila v opozicijo ustavnim poljski begunski vladi, ki je operirala iz Londona med drugo svetovno vojno.

bičkov hočejo povečati trgovino s Sovjetsko zvezo. Te je opozarjal, da s takim svojim početjem sami sebi pripravljajo žalosten konec. Za Indijo je dejal, da je s priznanjem komunistične Kitajske napravila nevaren, zelo tvegan korak. Japonce opozarja naj te napake ne ponavljajo za Indijo. Kajti, če bi Japonska in Severna Amerika priznali komunistični kitajski režim, potem nihče več v Aziji ne bo verjel, da je komunizem res nevarnost in zlo, ki ga je treba preprečevati. Dejstvo, da imajo kitajski komunisti pod sabo 650 milijonov ljudi, na stvari prav nič ne spreminja.

V Franciji je bil bivši predsednik vlade Guy Mollet že v štirinajstič izvoljen za predsednika francoske socialistične Severna Amerika je svoja letala z raketnim orožjem s francoskega področja prepeljala na svoje postojanke v Britanijo in v Zahodno Nemčijo. (Nad. 4 str.)

PISMO IZ AVSTRALIJE

Avstralija - Brisbane

Kot dolgoletni naročnik in plačnik Svobodne — njo sem prejel po naklonjenosti uredništva pop. brezplačno še v Nemčiji — redno zasledujem rubriko "Slovenci po svetu". Verjamem, da ne zanima samo mene osebno, nego tudi ostale, kako smo se znašli pod novim nebom, pod novimi okoliščinami, med novim prebivalstvom v različnih zemljah sveta, ki so nam odprla vrata, da smo zamogli po dolgoletnem taboriščnem življenju zadihati ponovno kot ljudje s pravicami in dolžnostmi. Vendar, žal, Avstralija v omenjeni rubriki skoraj ni zastopana, ali so pa le kakšni izvlečki, ki jih uredništvo povzame iz lista "Misli", a kakih samostojnih spisov sploh ni. A tudi med nami so naročniki "Svobodne"! Ojunačite se, in napišite kaj o svojih doživljajih!

Omejil se bom vsaj za danes na zvezno državo Queensland in na njeno glavno mesto Brisbane, kjer bivam osmo leto. Beseda Queensland (Qld.) pomeni "Kraljičina dežela". Ime je dobila po takratni angleški kraljici Viktoriji, ter je ravno 6. junija poteklo 100 let, odkar je Victoria podpisala zakon, s katerim se je sedanje ozemlje odcepilo od "matične dežele", Novega Južnega Walesa, in se priključilo za samostojno takratno kolonijo. Zakon je pa stopil v veljavo šele 10. dec. 1859 l. ko je prispel prvi guverner in se sestavila prva vlada takratne kolonije. Tedaj se je sestal tudi prvi parlament. Šaj, kakor znano, so se vse kolonije združile 1. jan. 1901 v federalno enoto Commonwealth of Australia in tako ima Avstralija šest zveznih držav, ki ljubosumno čuvajo svoje pridobljene pravice.

Brisbane, več kot polmilijonsko glavno mesto, leži ob ostroimenski reki, ki se kakor kača leno vije skozi mesto in je plovna za srednje velike prekoceanske ladje z mnogimi pristanišči, je v zadnjih letih lepo napredovalo glede modernih palač. Prebivalstvo se je naselilo največ ob vzhodni obali in v mestih ter ob bližnjem morskem obalnem robu. Tako smo med ostalimi narodnostmi tudi Slovenci zastopani, ter menda ne na zadnjem mestu. Katera narodnost ima tu večino, je težko povedati, toda od Jugoslovancev imajo prvenstvo Srbi, ki so si postavili lepo dvorano, a v načrtu imajo tudi cerkev. Toda tudi Slovenci ne zaostajajo, akoravno nas ni na tisoče, tudi ne na stotine, vendar številka se bo vrtila okoli 150 z družinskimi člani. Lahko se reče, da smo se dobro "utaborili". Nekateri so se osamosvojili, da njihovi izdelki sloviijo še preko njihovih meja. Drugi so zaposleni po privatnih, tudi pri državnih podjetjih, veliko jih je našlo vsakdanji kruh pri mestni občini v različnih njenih osekih. Mnogi se preživljajo tudi kot taksiji. Prilike za delo je dovolj za delavljnega človeka.

Dne 2. maja je imelo tukajšnje "Slovensko socialno društvo PLANINKA" četrti redni letni občni zbor. Tajnik je poročal, da društvo šteje trenutno nekaj nad 50 članov, kar bi bilo okoli četrtine tukajšnjih Slovencev; za zgled je poročal, da so v društvenih vrstah še celo tisti, ki stanujejo zunaj po raznih krajih, ter so tako ostali zvesti svojemu matičnemu društvu. Razmerje med novo in staro naseljenci je kot brat do sestre in to še bolj pripomore k skupnemu soglasju. Priredilo je 7 družabnih večerov z dobrim obiskom! Tudi blagajniško poročilo je pokazalo napredek. Volitve so prinesle le neznatne spremembe glede vodstva.

Tako je predsedniško mesto zadržal g. Anton Kranjc, tajniško g. Janez Primožič, a blagajniško mesto oblele g. Kristine Plut g. Anton Vogrin, ki mu je za pomočnika g. Jože Kosorok. Člani nadzornega odbora so gg: Jože Pon, Franc Brus in Elisi Vogrič, gospodar g. E. Vogrič, knjižničar g. J. Kosorok in kultura ter prosveta gđc. Ivanka Dekleva.

Mnogi med nami so že prejeli državljanstvo. Toda s tem ni rečeno, da naj zavrejo svoj jezik, svoje običaje in navade. Ravno obratno! Pri vsaki priložnosti tudi povdarjajo, koliko so nopriseseljenci pripomogli k razvoju te dežele — saj ravno za nami je emigracijski teden, ki je v slikah in v besedi pojasnjeval razne stopnje emigrantov v raznih delovnih področjih — ter, — naglašeno je tudi bilo — da ne smejo zavreči tega, kar so prinesli seboj, ampak negovati in to prenesti v nov način življenja. Saj ni redek slučaj, da se v javnih nastopih pojavijo narodno noše, ki jih Avstralija sama ne pozna, tako nedavno v procesiji sv. Rejnega Telesa, kjer so nastopili Poljaki in drugi. Da je to do neke mere tudi izpe-

Srebrnomašniški jubilej direktorja Antona Oreharja

V soboto in nedeljo so Slovenci v Buenos Airesu proslavili srebrnomašniški jubilej svojega glavnega dušnega pastirja g. direktorja Antona Oreharja. Sobotna proslava je bila bolj intimnega značaja, v nedeljo popoldne pa javna in slovesna.

Srebrnomašnik med svojimi farani

Sobotni popoldan in večer je srebrnomašnik Anton Orehar prebil s svojimi farani iz Predoselj. Ob petih popoldne so se vsi zbrali v Slovenski hiši. Srebrnomašnik je imel najprej blagoslov, nato so pa vsi zasedli mesta za pogrjnjenimi mizami v dvorani. Jubilanta so najprej pozdravili Kočarjevi otroci ter mu izročili lep slovenski šopek, Osojnikova Marija mu je pa v pozdrav deklamirala pesmico. V imenu predoseljskih faranov je zatem povzel besedo Franc Šenk ter mu izrekel najtoplejšo čestitko k srebrnomašniškemu jubileju. Spregovoril je tudi najstarejši faran Janez Šmajd. Srebrnomašniku je s čestitkami izročil tudi darilo Predoseljčanov. G. direktor se je za pozornost svojih sorjakov toplo zahvalil in poudaril svojo radost, da z njimi skupaj ob spominu na domače kraje in ljudi lahko prebije ta večer.

Sestanek je nato potekal v najprijetnejšem razpoloženju in vzdušju. Vsi so bili veseli, da so se ob srebrnomašniškem jubileju svojega rojaka lahko vsi dobili — stari in mladi — in obujali spomine na domač kraj in na novo mašo g. Oreharja pred 25 leti.

Srebrna maša v cerkvi sv. Julije

Srebrna maša direktorja Antona Oreharja je bila v nedeljo 12. t. m. ob štirih popoldne v župnijski cerkvi sv. Julije na Avdi Alberdi 1195. Glavni oltar je bil razkošno okrašen z belim cvetjem. Slovenski verniki so že pred napovedano uro zasedli klopi v prostorni cerkvi. Pri srebrni maši je bilo tudi precej faranov župnije sv. Julije, ki direktorja Oreharja poznajo še iz let, ko je imelo Društvo Slovencev svoje prostore zraven te cerkve, in ker opravlja dušnopastirsko službo tudi v sestrskem zavodu v tej župniji.

Na dvorišču so se med tem uvrstili v spreved otroci, dekleta in fantje v narodnih nošah, ministranti, bogoslovci ter več slovenskih duhovnikov, za njimi je pa stopal srebrnomašnik. Pred vstopom v cerkev ga je pozdravil Šmajdov

oče Janez Šmajd. Prebral je pismo, ki je za Oreharjev srebrnomašniški jubilej prišlo od doma. Tople so bile besede, ki so prišle iz domačega kraja in polne spominov na njegovo novo mašo ter zagotovilo, da so z njim v duhu ob srebrnomašniškem jubileju vsi združeni ter mu k njemu pošiljajo najlepše čestitke.

Po tem pozdravu z doma sta pred srebrnomašnika stopila Virnikova Majdka in Starihov Mihec, ki obiskujeta slovenski šolski tečaj v Slovenski hiši v Buenos Airesu. Lepo sta povedala svoji čestitki ter srebrnomašniku izročili šopek, zatem so ga pa pozdravili zastopniki župnij, v katerih je jubilent deloval. Za mengeško faro Vinko Bokalič, za šentvidsko Albin Magister st, in za stolno župnijo v Ljubljani pa Lojze Dolinar.

Po teh pozdravnih besedah so se vsi s srebrnomašnikom napotili proti glavnemu oltarju, s kora je pa močno odmevala pesem "Srebrnomašnik bod' pozdravljen". Peli so jo Gallusovi.

Med slovesno peto mašo sta srebrnomašniku asistirala spiritual slovenskega bogoslovja v Adrogeju dr. Filip Zakelj in župnik Gregor Mali, Gallusov mešani zbor je pa izvajal prelepo Haydnovo Mariaceljsko mašo.

Po evangeliju je stopil na prižnico duh. svetnik Alojzij Košmerlj, ki je pred leti v Ljubljani s sedanjim semeniškim spiritualom dr. Zakljem in srebrnomašnikom skupno deloval v ljubljanski stolnici. Navzočim argentinskim vernikom je naprej povedal v kasteljansčini pomen slovenskega srebrnomašniškega jubileja, zatem je pa v izbranih besedah govoril rojakom o veličini duhovskega poklica; nato prikazal življensko pot in dušnopastirsko delo jubilanta v domo-

IZ BUENOSAIREŠKEGA UMETNIŠKEGA ŽIVLJENJA

Razstava arhitekta Sulčiča

Arhitekt Viktor Sulčič je v razstavnem salonu Witcomb na Floridi 760 v Buenos Airesu priredil razstavo svojih slik. Prostrana dvorana je bila polna razstavljenih del. Otvoriti razstave dne 29. junija 1959 je prisostvovalo veliko Slovencev, ki so umetniku iskreno čestitali.

Razstava je zelo ugajala, zlasti dela, ki so nastala v zadnjem času. Slikar se posveča predvsem slikanju krajin in je

bilo med razstavljenimi deli tudi več motivov iz Slovenije.

Koncert Franje Golobove

Glasbena ustanova Mozarteum Argentino je uvedla letos v buenosaireško koncertno življenje novost opoldanskih koncertov. Že od začetka sezone so vsak petek ob 13. uri v Gran Cine Florida ti koncerti, ki so izredno dobro obiskani. Poleg priznanih umetnikov je vedno na sporedu tudi kratko predavanje, katero imata izmenoma muzikolog dr. Epstein in kritik Jorge D'Urbano. Zadnji koncert v petek 10. t. m. je bil posvečen 200 letnici Haendlove smrti. Uvodno besedo je spregovoril dr. Epstein, nato je pa izvajala znamenite arije iz Haendlovih oratorijev in oper altistka Franja Golobova. Na klavirju jo je spremljal profesor Jože Osana. Koncert je uspel zelo lepo in je bila slovenska umetnica deležna toplega priznanja občinstva in mnogih čestitk tudi po koncertu.

SPOMINSKA PROSLAVA V SEVERNI AMERIKI

V Svobodni Sloveniji smo poročali o lepi prireditvi, ki so jo buenosaireški Slovenci priredili v začetku junija v počastitev spomina žrtev komunističnega nasilja med drugo svetovno vojno ter pobitih domobrancev leta 1945. Spomin teh žrtev so počastili tudi drugod po svetu. Povsod tam, kjer živi strnjena kaka večja slovenska skupina. Tako zlasti v Severni Ameriki, v Torontu in Kanadi in v Sydneyu v daljnji Avstraliji.

Spominska proslava v Severni Ameriki so bile zlasti v Clevelandu in Milwa-

ukee-u. V Clevelandu je bila že na ameriški spominski dan dne 24. maja. Kakor vsako leto so imeli tudi letos spominsko romanje k lurski votlini na Chardon Road. Vodil ga je škof dr. Rozman, ki je imel tudi mašo in globok govor, v katerem je pozival vse na hvaležnost, ki smo jo dolžni slovenskim žrtvam. Škofu sta pri maši asistirala Msgr. Matija Škerbec in Julij Slapšak. Ljudsko petje je vodil g. Rigler. Pod vodstvom g. Milača so pa zapeli tudi pevci Korotana. S petimi litanijami je bila zaključena spominska proslava.

Druga proslava v Clevelandu je bila v šolski dvorani v Collinwoodu. Začela se je z "Naprej zastava Slave". Po pozdravnem govoru Ivana Hočevarja, je moški zbor Korotana zapel žalostinko Oj Doberdob, člani dramskega društva Lilijsa so se pa mrtvim slovenskim junakom poklonili z zborna recitacijo pesmi "Našim junakom" od Marijana Jakopiča. Sledil je dokumentarni film Jelendol. Prvi del prireditve je zaključil ženski zbor Korotana s pesmijo Pojdem v Rute. Po odmoru so člani dramskega društva Lilijsa odigrali prizor "Ob prelomu", ki ga je napisal Stane Pleško iz Kanade, režiral pa M. Jakopič. Po govoru predsednika ZPB Franca Gruma je bila simbolična slika "Na domobrančevem grobu". Besedilo k tej točki je napisal M. Jakopič.

V Milwaukee-u sta spominsko proslavo pripravila Slovensko društvo Triglav in krajevni odsek Zveze protikom. bojevnikov. V slovenski fari pri Sv. Janezu je imel za slovenske žrtve mašo župnik Klavdij Okorn. Po slovesni zadušnici je bila spominska proslava v cerkveni dvorani. Cerkevni mešani zbor je zapel a-

ARGENTINA

Argentina je praznik svoje neodvisnosti dne 9. julija praznovala z vso slovesnostjo. V dopoldanskih urah so obiskali predsednika v vladni palači visoki vojaški poveljniki ter mu sporočili pozdrave argentinskih oboroženih sil. Isto so storili člani vlade in diplomatskega zbora. Nato se je dr. Frondizi iz vladne palače napotil v katedralo, kjer je bila slovesna zahvalna služba božja. Imel jo je buenosaireški nadškof Msgr. Lafitte. Po cerkvenem opravi v katedrali je bila vojaška parada. Zaradi varčevanja je letos v njej sodelovalo samo 7.000 mož. Nastopile so pa vse vrste argentinskih oboroženih sil. Med temi je bila tudi posadka prve argentinske letalonosilke Independencia. Zvečer je bila v gledališču Colon slavnostna predstava Donizettijeve opere Lucia Lamermure. V petek je predsednik dr. Frondizi kot vrhovni poveljnik vseh oboroženih sil v pristanišču obiskal argentinske vojne ladje. Sprejem in pozdrav predsednika je bil na letonosilki Independencia.

V Argentini notranje trenje med višjim častniškim osebjem še ni povsem odstranjeno. Armadni general Osorio Arana, ki je bil pod vlado osvobodilne revolucije najprej guverner province Bs. Aires, nato pa vojni minister, in je bil med zadnjimi dogodki v provinci Cordoba, odkoder je vladil sporočal svoje zahteve, je končno poslušal nasvet državnega tajnika za vojsko, se vrnil v Buenos Aires ter se v državnem tajništvu za vojsko predal vojaškemu oblastem, ki so uvedle proti njemu postopanje zaradi nediscipline. Generalu Arani je sledilo še nekaj višjih častnikov, drugi pa ne. Ti so iz Argentine odšli v sosednji Uruguay ter v Montevideu zaposlili urugvajsko vlado za politični azil. To sta dva generala in dva polkovnika. K tem vojaškim osebnostim je pred dnevi prišel eden od njihovih prijateljev ter jih nagovarjal, naj se vrnejo v domovino in predajo vojaškemu oblastem zaradi uvedbe disciplinskega postopanja proti sebi zaradi kršitve vojaških predpisov. To skupino višjih častnikov je vlada obtžila, da je proti njej pripravljala upor in je stala politično na istem stališču kot opozicionalni ljudski radikali, naj bi se sedanji politični položaj v Argentini rešil tako, da bi predsednik razpisal volitve podpredsednika republike; ko bi bil pa ta izvoljen, naj bi odstopil in mu izročil oblast. Naloga podpredsednika bi pa bila v določenem roku razpisati nove volitve.

Trenja so se v zadnjem času pojavila tudi v argentinski vojni mornarici. Tudi tu je 6 višjih častnikov svojim predstojnikom sporočilo željo in zahtevo, naj bi sedanji državni tajnik za mornarico viceadmiral Adolf B. Estevez odstopil. Vse te častnike so takoj zaprli in na njihova mesta postavili druge. Viceadmiral Toranzo Calderon, ki so ga omenjali že v skupini častnikov, ki je iz Cordobe hotela uveljaviti svojo voljo, se vojaškemu oblastem v določenem roku ni javil. Zato je proglašen za upornika in je izgubil tudi čin.

V Buenos Aires je prispel na nekajdnevni obisk prvaka venezuelske krščansko-demokratske stranke COPEI dr. Rafael Caldera. V Argentini je imel več sestankov s člani vlade. Sprejet je bil tudi pri predsedniku dr. Frondiziju, kateremu je prinesel pozdrave venezuelskega predsednika dr. Betancourta. Prav tako je dr. Caldera imel prijateljske razgovore kot predsednik venezuelskega parlamenta s prof. Monjardinom, predsednikom argentinske poslanske zbornice. Več sestankov in razgovorom je pa seveda bilo tudi med njim in argentinskimi krščanskodemokratskimi prvaki.

V buenosaireško pristanišče je prišla na nekajdnevni obisk eskvadra britanske vojne mornarice, ki jo sestavljajo letalonosilka "Albion" ter fregatni ladji "Lynx" in "Chichester".

V mestu Avellaneda, na področju Vel. Bs. Airesa, so občinski uslužbenci stavkali točno 93 dni. Sedaj so dobili zboljšavo gmotnega položaja. Med drugim so dosegli povišek plače za 300 pesov.

Argentina bo prihodnje leto nadvse slovesno praznovala 150 letnico Majske revolucije iz leta 1810. Poštna uprava bo za te slavnosti izdala vrsto spominskih znamk. Natečaj za izdelavo skic za te znamke je že razpisala.

merikansko in slovensko himno, Gallusovo "Glej, človek", moški zbor pa "Vigred se povrne" in "Doberdob". Spominska govora sta imela župnik Klavdij Okorn in dr. Jože Velikonja. Spored spominske proslave je spopolnila še recitacija odlomka iz Kalinove "Črne maše za pobile Slovence" in Balantičeve pesmi "Sen o vrnitvi".

Novice iz Slovenije

Beg iz Jugoslavije

Mlad jugoslovanski begunec je preteklo sredo prisilil veliko potniško letalo, da je zaobrnilo proti Italiji, kamor se je zatekel izza železne zavese v svojo bodo.

Obad Čučkovič, 23 let star, je med poletom nad jugoslovanskim ozemljem potegnil pištolo in prisilil pilota, da je zaobrnil letalo proti Italiji. Izstrelil je eno kroglico skozi okno letala, da je preprečil pilota, da misli resno.

Ko je letalo s 27 potniki končno pristalo na letališču v Bariju, je Čučkovič zaprosil italijanske oblasti za politično zaščito. Pištolo je meril na pilota še v trenutku, ko so na letalo vstopili italijanski karabinjerji. Letalo je ostalo na

letališču dobre pol ure. Nekateri potniki so iz letala tudi izstopili, toda jih italijanske policijske oblasti niso pustile oddaljiti se od aparata. Vsi potniki so se nato vrnili z letalom v Jugoslavijo, Čučkoviča pa so Italijani odpeljali na varno.

Na Vrhniki je umrla najstarejša Slovenka Marija rašovec, stara 2 meca manj kot 108 let. Razen zadnjih treh mesecev je bila vedno živahna in dobrovoljna. Zadnji čas je vedno molila: "Božja moč, pridi na pomoč" in to so bile tudi njene zadnje besede. Ko je l. 1931, stara 80 let, prišla iz svoje dolgoletne službe v Gradcu, je prinesla s seboj rožni grm, ki ga je vedno gojila in so sedaj tri rože s tega grma vpletli v njen mrtvaški venec. N. p. v. m!

SLOVENCI V ARGENTINI

BUENOS AIRES

Uredništvo Svobodne Slovenije večkrat dobi v objavo podpisani ali pa tudi kak nepodpisani dopis ali članek. S takimi prispevki postopa Svobodna Slovenija tako, kakor to delajo uredništva listov po vsem svetu. Objavlja prispevke bodisi s podpisani njihovih avtorjev, bodisi nepodpisane, če uredništvo ve za ime avtorja. Če pa uredništvo za avtorja nepodpisane članka ne ve, ga ne more objaviti. Tako je delalo doslej, in tako bo delalo tudi v bodoče.

Kulturno-družabna prireditve FEDECE

Federación de Estudiantes Exilados del Centro y Este de Europa je 4. julija priredila družabno prireditev s kulturnim sporedom za vse svoje člane v prostorih Poljske zveze na Serrano 2076. Tega večera se je udeležilo tudi izredno veliko slovenskih akademikov in drugih prijateljev.

Kulturni del je otvorila predsednica poljskih akademikov ga Poore, ki se je zahvalila vsem za izredno udeležbo, v imenu Združenja Poljakov pa je vse pozdravil g. Stanislaw Jezierski. Glavni govornik, gen. tajnik FEDECE Raúl Sargava, pa je v svojem govoru poudaril, da je ta prireditev nekaka protitež VII. festivalu mladine na Dunaju, ki ga pripravljajo komunisti in zakrita propaganda njihove ideologije. Tukaj sicer nimamo Ulanove in drugih sovjetskih zvezdnice, pač pa bomo skušali družiti preproste, a v svobodi.

Nato je slovaški akademski zbor pod dirigentom Sarka zapel par pesmi: Čo čučiš, Ja parobok z Kapušian in Sojka. Slovenski mladinski pevski zbor pod vodstvom Jožeta Malovrha pa je zapel sledeče pesmi: Ob večerni uri, Guažek in Slovenec sem, katere so zbrani odobraval s hrupnim ploskanjem. Estonci so zaplesali nekaj svojih narodnih plesov: Ribiči, Tkalcji, Vironska polka, njihov sketset "The Guiders" pa je ubrano zapel par narodnih. Ukrajinci so želi veliko uspeha s svojimi kozaki plesi kot Zaporožec itd. Po tem kulturnem delu se je razvil ples, ki je potekel v prijetnem razpoloženju. Videti je bilo, da so se udeleženci (nad 500) dobro počutili v tej evropski družbi, kar je gotovo tudi eden od uspehov FEDECE.

Mladi Gallus pri delu

Vedel sem, da so v polni pripravi za svoj nastop; časopisje že nekaj časa prijazno vabi k "Pravljici o izgubljeni sinički". To bo torej najboljši trenutek, da jih običem in najdem vse skupaj pri delu... tako mladi in neugnani živčavi, kakor tudi njega "krotilec".

In zdaj sem v ciudadelski dvorani. Na odru poskakuje skupina zajčkov s starejšim očakom s častitljivo pipo v ustih, in zanosno poje: "Pozdravljena, sinička, prepevaj nam prav lepo..." V prvih kloped sede deklice in čakajo svoje vrste. Skozi odprta vrata ob odru pokukam za zakulisje: tam je gruča skušnjavih fantičev. Trije izmed njih me čerjo "figurite" in se razvnamejo v prepriček. Druga dva se borita z indijanskimi sekirami... spet drugi meri z lokom v podobo na steni. Ko dvignejo še večji hrup, prinese napol razkuštrano krotilko Emo, ter jim z jeznim licem zabiča: "Ali boste že mirovali! Mulci grdi!" Potem pa ji je skoraj malo nerodno, ko se srečava z očmi. Brž se spet potegne s šopom papirjev v roki za oder, na katerem pojo zajčki...

V odmoru sem se približal voditelju zbora, Nuši. Vsa nasmejana je bila kakor vedno.

"Dobro srečo voščim! Dobra volja je s

Teboj, mislim, da sem prišel pravi trenutek", sem začel.

"Če me misliš 'pofehtati' kaj na pódodo, bom precej drugačna. Ampak ne misli, da Ti ne bi hotela dati: le v zadregu bi me spravil, ker nihče ter naših kulturnih "chang" ne plačuje. Saj veš..."

"Ne ustraši se! Ljudem bi le rad povedal kaj o skrivnosti našega dela, o čemer igrice sama ne bo govorila." Razumela je in bila sva domenjena. Torej...

"Kako da si prevzela vodstvo teh mladih kanarčkov — in z njih naredila pravzaprav svoj mladinski zbor — ter kako delaš z njimi?"

"Mo' mladinski zbor pač v toliko, ker ga vodim, drugače pa je ponos nas vseh! Verjamim mi, da me je vodila v največji meri ljubezen do mladine. Potem pa skrb za mladih naraščaj, ki bo mogel izpopolnjevati čez leta vrzeli v starem Gallusu. Končno tudi ohranitev lepe slovenske pesmi v našem mladem rodu, ki dorašča na tuji zemlji..."

Kako delam z otroki? Ponovim, kar sem že nekoč odgovorila: treba je mnogo potrpljenja in dobre volje. Otroki jo mora čutiti, da ji sledi."

"In težkoče?"

SREBRNOMAŠNIŠKI JUBILEJ DIREKTORJA ANTONA OREHARJA

(Nadaljevanje z 2. strani)

njevanju slovenske zavesti med rojaki v izseljenstvu.

Slavnostni pridigar duh, svetnik Kóšmerlj je bil naslednji govornik Zahvalil se je Društvu Slovencev, da je srebrnomašniku pripravilo tako lep večer s tako izbrano slovensko družbo. V nadaljnjih izvajanjih je prikazal slavljencevo delo, zlasti v taborišču, kjer je že leta 1945 prevzel vodstvo dušnega pastirstva. Omenjal njegovo prizadevanje za vzgledno krščansko življenje slovenskih beguncev, nato njegovo delo med rojaki v Argentini, kjer je njegovo največje delo Slovenska hiša, ki je vsem košček domovine. Omenja tudi težave, na katere je dostikrat zadel, a ni končal, ampak neumorno in vztrajno gradil naprej. Na svojem položaju mora dostikrat prestrezati udarce, ki jih drugi niti čutijo ne. Govornik tu naslavlja na rojake prošnjo, da naj bo vsaka kritika dobronamerna, konstruktivna, nikdar pa ne razdiralna. Jubilanu želi, da bi ohranil še naprej močno srce, polno poguma za delo za slovensko skupnost, apostolsko vnemo, ki vse premaga, vse pretrpi. Vse navzoče je pozval naj dvignejo kozarce in pijejo na zdravje srebrnomašnika.

Besedo je povzel tajnik NO za Slovenijo Miloš Stare in izvajal.

Slovenskega duhovnika-direktorja slovenskih dušnih pastirjev v izseljenstvu srebrnomašniki jubilej slavimo danes. Da smo se Slovenci ob tej priliki v tolikem številu in v taki družbi zbrali, je povsem naravno in utemeljeno v tradiciji in običajih vernega slovenskega naroda. Srebrnomašniški jubilej je velik praznik. Ker ga slavimo v izseljenstvu, mi dovolite, da ob tej priliki povem tole ugotovitve:

Ta srebrnomašniški jubilej obhajamo v dobi, ko je minilo lo let našega izseljenstva.

MIRAMAR

Po 10 letih življenja slovenske skupine v Miramarju je 29. junija t. l. prvič posegla smrt med nas in vzela Zgončevega očeta.

Pokojni Zgončev bče je z ostalimi slovenskimi protikomunističnimi begunci l. 1945 zapustil Slovenijo, begunska leta je preživel v Italiji, odkoder je prišel leta 1948 v Argentino ter se naselil v Miramarju. Tu si je postavil tudi lastni dom. Vživeti se pa v tukajšnje razmere nikdar ni mogel. Misli so mu vedno uhažale nazaj v domače kraje, kjer je pokopana njegova prva žena in kjer so mu komunisti pobili tudi štiri sinove. Še tisto popoldne pred svojo smrtjo, predno ga je zadela srčna kap, je mislil na domače. Svoji drugi ženi je govoril o svojih starih in svojih najdražjih. Pripovedoval je o smrti drugih, ne da bi slutil, da se bo tudi njemu samemu kmalu v 66letu starosti izteklo življenje.

Novica o njegovi smrti nas je hudo zadela. Slovenci smo se zbrali na pokojnikovem domu in v molitvi prečuli noč ob njem. Pogreb je bil 30. junija popoldne. Iz Mar del Plate je prišel g. Boris Koman in opravil pogrebne obrede. Rajnika so na njegovi zadnji poti spremljali vsi tukajšnji Slovenci in veliko domačinov. Naj počiva v miru, vsem njegovim naše iskrene sožalje.

Proglášeni smo bili od tistih, ki so v domovino zanesli novo ideologijo, kot izrodek naroda, oni pa so sami sebe proglasili kot cvet in prave vodnike naroda. Nato je govornik nazorno prikazal naše desetletno delo od naselitve v Argentini, katero smo morali izvesti sami, našega organizacijskega, kulturnega, prosvetnega in verskega življenja in je zaključil ta prikaz: "Po 10 letih moremo ugotoviti, da smo zmagali mi v izseljenstvu in ne oni doma. Mi smo dokazali, da smo živa veja narodnega drevesa, ki danes po 10 letih bohotno cvete. Oni doma pa kljub bogati pomoči tujine niso prišli preko desetletnega eksperimentiranja in po 10 letih "raja", ki so ga ustvarili novi oblastniki, je vedno več tistih, ki bežijo, ali ki vsaj želijo bežati iz domovine. To ugotavljam danes ob tem slovesnem mašniškem jubileju prav zato, ker je današnji slavljence krepko sodeloval, včasih odločilno sodeloval, da je zmaga na naši strani."

Nato je govornik razvijal načrte za bodočnost in poudarjal, da nas dosedanja uspehi ne smejo uspavati. V imenu Narodnega odbora za Slovenijo je slavljence čestital, se mu zahvalil za dosedanje delo in ga prosil, da tudi v bodoče prav tako vneto sodeluje,

Rektor slovenskega bogoslovja in apostolske šole v Adroqueju dr. Franc Njodovec se je jublantu zahvalil za njegovo skrb za slovensko semenišče in podporo, ki je z njegove strani bilo vedno deležno, zlasti ob preselitvi iz San Lusa in nakupu sed. prostorov v Adroqueju. Prof. Alojzij Geržinič je govoril v imenu organizacij Katoliške akcije. S čestitkami je srebrnomašniku izročil v narodnih motivih izdelan duhovni šopek članov organizacij KA. V imenu teološke fakultete v Adroqueju in doma je jublantu izrekel tople čestitke dekan te fakultete dr. Ignacij Lenček.

Za njim je govorilo še več govornikov. Vsi so srebrnomašniku izrekli čestitke v imenu svojih organizacij, se mu zahvaljevali za njegovo odločnost, s katero se vedno loteva dela za slovensko skupnost, poudarjali njegovo širokogrudnost, s katero spremlja delo po posameznih organizacijah, njegove zasluge za napred Slovence hiše, ga pozivali naj pri tem delu vztraja, da bo na tem prostoru zrasla tudi slovenska dvorana.

Tako so govorili dr. Valentin Markež v imenu Slovenske ljudske stranke, Rudolf Žitnik v imenu Slovenske demokratske stranke, župnik Janez Hladnik, častni predsednik Društva Slovencev, ki je omenjal svoj lanski obisk v ljubljanski stolnici, kjer je z iste prižnice govoril, s katere je jublantu pet let pridigal in oznanjal božjo besedo; dr. Alojzij Vršič v imenu Slovenske hiše, ravnatelj Ivan Prijatelj v imenu Slovenskega katoliškega akademškega starešinstva, Ruda Jurčec v imenu Slov. kulturne akcije, dr. Filip Žakelj kot njegov bivši sodelavec v ljubljanski stolnici in sed. predsednik Južnoameriške Baragove zveze, gđc. Mara Bidovčeva za Slovensko dekliško organizacijo, za Slovensko fantovsko zvezo predsednik Jože Vodna, Robert Petriček v imenu Slovenskega planinskega društva. Petriček je jublantu izročil v imenu slovenskih planincev sliko gore Capilla s področja Južnih jezer, ki je bila ena prvih postaj slovenskega andinizma.

Vsak teden ena

SLADKO JE VINCE Z VISOKE GORE...

Sladko je vince z visoke gore, ker ljubi Jezus požegal ga je. Prelepo ime... ti, iz tega glažka ven popij!

Zdaj že gre, naj le gre, kaj je notri, naj le gre! Zdaj že gre, naj le gre, kaj je notri, naj le gre!

Po odmoru so se govorili nadaljevali, ter so še govorili: Jože Vombergar v imenu Slovenskega pevškega zbora Galus, Slavko Skoberne v imenu Društva Dom in revije Slovenska pot, Radivoj Rigler v imenu društva protikomunističnih borcev, Janko Mernik v imenu slovenskih rojakov iz sanjuške fare, v imenu salezijancev ter Fantovskega in Dekliškega mladinskega doma, ki ju vodi Maks Jesih odn. gđc. Tina Glavan. V imenu kat. Črnogorcev je jublantu izrekel čestitke črnogorski kat. duhovnik Marko Kovačević, v imenu društva Slovenska vas in lanuških mlad. organizacij je govoril Stanko Mehle, v imenu Društva Naš dom v San Justo tajnik doma Srečo Belič, Luka Milharčič za Družabno pravdo. Svoje čestitke mu je izrekel v verzih. Za revijo Slovenska beseda je čestital Viktor Grčar, v imenu akademske kongregacije dr. Maks Loh, Janez Šparhakelj za Slov. kat. akademsko društvo, Aleksander Majhen v imenu organizacij in ustanov, v katerih se srebrnomašnik udeležuje, t. j. v imenu Vincencijeve konference, v imenu Čebelice in tistih, ki skrbje za slovensko semenišče. Dr. Julij Savelli je pa zaključil vrsto govornikov.

Za vse čestitke se je zatem zahvalil srebrnomašnik. Najprej je izrekel za hvalo svojim starešim in duhovnikom za vzgojo, nato pa vsem duhovskim in laičnim sodelavcem. Za svoj sedanj položaj je dejal, da odkrito pove, da ni rad na njem, ker pa je nanj postavljen, bo na njem vztrajal. Končno se je vsem, ki so mu pripravili ta lep večer, iskreno zahvalil, zlasti Društvu Slovencev.

Po njegovi zahvali je pozdravni večer pokal v prijetnem razpoloženju najprej. Za potrebo gostov so skrble gospe in gospodične, članice organizacij.

Srebrnomašniško darilo

Za srebrnomašniški jubilej je direktor Anton Orehar dobil krasen mašniški plašč bele barve. Po želji dobrotnika so ga oskrbeli člani odbora Čebelice. Na notranji strani mašniškega plašča je naslednje posvetilo:

"Srebrni jubilej prečastitega gospoda direktorja slovenskih dušnih pastirjev, profesorja Antona Oreharja, odkar pšenični v božji je spremenil kruh, hvaležni radostno proslavljajo Slovenci. Buenos Aires, 8. julija 1959.

Blagoslov papeža Janeza XXIII.

Za 25 letni mašniški jubilej je direktor Anton Orehar dobil v ponedeljek iz Vatikanskega mesta brzojavko naslednje vsebine:

Sveti Oče čestita z očetovskim srcem g. Antonu Oreharju ob 25 letnici mašništva, prosi obilo božjega blagoslova in podeljuje apostolski blagoslov njemu in vsem navzočim pri jubileju.

Kardinal Tardini

"Težkoče? Tudi teh je nekaj. Predvsem čas. Vaje imamo enkrat tedensko. Ob slabem vremenu otroci ne prihajajo. Večkrat sovpadajo z vajami kake proslave v šolah. Vse to naše delo zavlačuje. Ker so otroci v šolskem letu skoro prezaposleni s šolo, je težko imeti še kake izredne vaje, morda le tik pred nastopi."

"Mi moreš izdati kaj o Sinički?"

"Veliko ne bi rada izdala naprej o njej. Potožila bi le to, da je bilo delo dolgočasno. Začeli smo s študijem že takoj po "Kresničku". Prišlo pa je vmes prvo sv. obhajilo, komorni večer Gallusa, slavnostni koncert in še druge prireditve — kar je vse naše vaje za Siničko odpravilo ter sem vidno opazala, vsaj pri začetnih vajah, da so otroci sprosti pozabljali, kar so se naučili. Melodije v spevoigri niso preproste, so večglasne in zahtevajo precej truda. Ko nam je prihitela na pomoč še režiserka, so pevski del in tekst v glavnem že obvladali. Kaj več pa naj pokaže predstava..."

"Stareš in prijatelj z zbora zanima njegova bodoča pot. Kaj poveš o njej?"

"Velika škoda bi bila opustiti dobro vpeljano delo in ne nadaljevati na že doseženih uspehih. Imam polno načrtov, kaj bom izluščila, pa Ti res zdaj ne vem izdati. Srčno bi pa želela, da bi se zborovo število pomnožilo..."

Z odra se nama je bližala režiserka Ema, ki je med najinim razgovorom popravljala posamezne igralce.

"No, režiserka, krotilka, — slišim, da se Te otroci bojijo in Te spoštujejo obenem, — pridi, tudi s Tabo bi rad pokramljali!"

"Kar začni! Pripravljena sem," je odvrnila samozavestno.

"Kako si uspeła kot režiserka, kje zadeniš na težave pri delu z mladino?"

"Pri mladini uspeš le, če se sam popolnoma vživim v njen svet. Tako sem jim kot režiserka morala vse podrobno, s posameznih vlog dejanski pokazati; skratka, moraš jih navezati nase, da so ti vdani in poslušni. Pri nekaterih je bil uspeh takoj zadovoljiv, ker imajo že po naravi v sebi igralsko žilico in so tudi zbrani ter poslušni pri nastopih. So pa tudi, ki nimajo skoraj nič ali zelo malo igralskega talenta — so pa dobri pevčki, kar je glavno pri spevoigrah. V tem bi bile morebiti težkoče, sem pa prepričana, da bo celota zadovoljila obiskovalce in bodo odhajali z veselimi srcem."

"Si na splošno zadovoljna z doseženim uspehom?"

"Moram priznati, da sem vesela tega uspeha pri naši slovenski mladini ter sem uverjena, da nam bo le na tak način mogoče izobraziti nov mladi ka-

der bodočih igralcev v izseljenstvu. Le v mladini je naša bodočnost in zato mi ni žal posvetiti se njej in vsemu, kar je slovenskega..."

Medtem so se postavljale Rože po odru in Ema je imela obilo posla z njimi. Obrnil sem se torej še do mlade pianistinje Anke, ki bo spremljala na klavirju Siničko, da slišim še njene besede. Pazljivo me je poslušala in mi potem prijazno odgovorila.

"Tvoja naloga je zelo važna, obenem delikatna. Če drugič boš spremljala pevčke na celovečerni prireditvi. Kako je tvoje občutje, ko si pravzaprav najbolj soodgovorna za uspeh prireditve, ko zastor odgrne oder?"

"Mnogoo poslušalcev misli, da je vloga spremljevalca enostavnejša, kakor je v resnici. Še bolj zahtevna bo spremljevanje teh malih pevcev, teh "solistov, ki jih slišite pri Sinički. Z očmi in ušesi je treba biti več pri njih kot pri partituri. Kot angel varuh je treba hoditi z njimi, loviti spodsrljaje, podpreti šibko ali zgrešeno intonacijo, uravnati ritem, ki ga večkrat uberejo po svoje in jim pomagati, da zlezejo spet na pravo pot... Zato imate prav, da je moja vloga spremljevanje pri spevoigri, ki jo izvajajo otroci, delikatnejša kot pri skladbah, ki jih pojo že izveščani solisti."

Kako se reče

V SOBOTO PREDAVA G. DOLENC —
Pravilno: V SOBOTO BO PREDAVAL
G. DOLENC

Kolikokrat smo že naleteli na to napako! Skoraj v vsakem obvestilu je kaj podobnega. Narobe je rabiti sedanji čas namesto prihodnjega, vendar je včasih prav: Jutri pride stric. V nedeljo pojdemo na izlet.

Praden razložim pravilo, ki velja za gornje primere, moram omeniti, da je naš jezik nenavadno močan in bogat v glagolu. Špansko govoreči ljudje rabijo dosti samostalnikov in dejanja večkrat opisujejo (n. pr.: dar una patada — breniti, hacer abandono del país — zapustiti deželo, qué susto — kako sem se ustrašil-a ipd.). Posebnost slovensčine so nedovršni (imperfektivni) in dovršni (perfektivni) glagoli. Prvi izražajo trajajoče ali ponavljajoče se dejanje (govoriti, posedati), drugi pa trenutno (enkratno) dejanje, njega začetek ali konec (počiti, zaspati, dočakati). Caer n. pr. pomeni pasti in padati, prav tako tudi ostali glagoli na splošno ne ločijo dovršenosti ali nedovršenosti dejanja. Zato si jezik skuša pomagati na razne načine (cayó, cayó, estoy leyendo, dar un salto ipd.). Tako je z vsemi romanskimi jeziki in ne smemo se čuditi, da imajo toliko časov. Morda kdo misli, da so zato bolj razviti, bogatejši, a je pri glagolu ravno obratno. Svojo revščino zakrivajo v kopicu oblik. Ali ste že kdaj pomislili, da ima tudi slovensčina precej časov, a ne po obliki, temveč po pomenu? Kar našel jih bom: nedovršni in dovršni sedanjnik (berem, preberem), nedovršni in dovršni prihodnjik (bral bom, prebral bom), nedovršno in dovršno pretekli čas (bral sem, prebral sem) in predpretekli čas (prebral sem bil).

Pravilo, ki nas zanima, pravi, da more samo dovršni sedanjnik (v primerni zvezi) nadomeščati prihodnji čas. Za konec še nekaj primerov: O (ne: v) počitnicah pridem na obisk. Jutri ti vrnem denar. V petek bodo pisali nalogo (ne: pišejo). V nedeljo bo (slabše se bo vršilo) zborovanje (ne: je ali se vrši).

Pred nakupom se posvetujte pri
Lojzetu Novaku
Izključno zastopstvo

BUMAR S. R. L.

Avda de MAYO 302. T. E. 658-7083

Velika izbira hladilnikov, pralnih strojev, šivalnih strojev, plinskih štedilnikov, TV aparatov ter drugih potrebščin za dom, vse najboljših znamk. Cene ugodne, tudi možnost dolgoročnega odplačevanja do dveh let. Nudim tudi dobra motorna kolesa. Svetujem nakup električnih hladilnikov že sedaj, kajti po leti bodo dražji. Kličite po telefonu, zglasite se osebnostno v trgovini. Pridem tudi na dom.

Prosvetni večer Društva Slovencev

Sobota, 25. julija 1959 ob 20. uri

SODOBNI IMPERIALIZMI

Predava RUDA JURČEC

Vabljeni člani in prijatelji — Odbor

Res je: soodgovorna sem za uspeh in se tega zavedam. Vendar sem prepričana, da bo prireditve uspela. Poleg občutka soodgovornosti pa me obdajajo še drugi, slajši občutki: spomini. Deset let bo, odkar smo v ljubljanskem radiu izvajali isto "Pravljico o izgubljeni sinički". Poglejte sliko iz tistih dni! (Iz torbice jo vzame in mi jo ponudi). Tista mala punčka, s kitami, povitimi v "fige", sem jaz. Bila sem napovedovalka. Takrat pač nisem mislila, da bom po desetih letih isto stvar spremljala na klavirju v Argentini, celo ob očku, ki mi je tedaj bil le neuresničljiva sanja...

Praden so spet začeli, sem še hitro ujel glavno igralko — Siničko, Majdo, deklico z bistrim pogledom in zlahtnim glaskom ter jo nagovoril:

"Mala Sinička, lani si bila Kresniček. Katera od obeh vlog Ti bolj uga-ja?"

"Ugajata mi obe, bolj z veseljem pa pojem Siničko."

"Zakaj?"

"Ker lahko pokažem več ljubezni in je tudi težka."

"Vem, da rada poješ in Bog Te je obdaril z lepim glasom. Želim, da si ga ohraniš. Ali misliš kdaj, da bi rada postala velika pevka, ki bi pela na koncertih in v radiu?"

"Ne!" Nikoli nisem mislila na to

SLOVENCI PO SVETU

USA

Imenovanja: Dr. Jože Suhadolc, ki je doslej učil na Kent State University v Kentu blizu Clevelanda, je bil imenovan za profesorja na Northern Illinois University v DeKalb blizu Chicaga. Poučeval bo ruščino; Dr. Peter Remec, profesor na katoliški Fordham univerzi v New Yorku, odhaja na enoletno študijsko potovanje in bivanje v Evropo, ker je dobil Rockefellerjevo ustanovo. Mudil se bo predvsem v Zürichu in Haagu; Dr. Jože Velikonja je bil imenovan za "assistant Professor" (kar je druga stopnja v US akademski karieri) na Southern Illinois University v Carbondale, v južnem delu Illinoisu.

Vsem rojakom k lepim uspehom čestitamo!

V Clevelandu je umrl biv. domobranski major Josip Pfeifer Na mrtvaškem odru je ležal v železovem pogrebem zavodu, kjer so se od njega poslovili člani Krajevnega odbora Zveze slovenskih protikomunističnih borcev ter Kluba Krog.

Na kat. univerzi v Čikagu je končal medicinske študije sin znanega slov. zdravnika dr. Valentina Meršola Valentin Franc Meršol. Službo bo nastopil še ta mesec v Dobrodolni bolnišnici Sv. Vincencija v Clevelandu.

KANADA

Umrla je Stefanija Rom. Zadela jo je kap.

V slovensko župnijo Marije Pomagaj v Torontu so se vpisali: Družine: g. Anton Rojko iz Cankove in ga. Ana roj. Hozjan iz Odrancev s hčerkico Ano; g. Emil Petkovšek in ga. Jožefa roj. Zaletel s sinom Emilom iz Grosuplje; g. Karel Hüll in ga. Olga roj. Skrt s sinom Borisom, se preselili v Toronto iz Port Arthurja; g. Jože Vegi in ga. Marija roj. Ficko s sinčkoma Marjanom in Dragotom, se preselili v Toronto iz Port Arthurja; g. Kazimir Cigan z go. Ivanko; g. Anton Antonič z go. Angelo; g. Alojz Princ z go. Ines in hčerkico Tanjo; g. Edvard Ludvik z go. Marijo; g. Zlatko Verbič z go. Mali iz Ljubljane; g. Franc Zupet iz Mirne in ga. Marija roj. Vrščaj iz Črnomlja s hčerkama Sonjo in Marijo, so se preselili v Toronto iz Edmontona; g. Martin Pušič iz Bušinjcev - Suhorja in ga. Rozalija roj. Jelenič iz Dol. Suhorja z otroci: Martinom, Ivanom in Majdo. Fantje poedinci: g. Ivan Bajec, g. Franc Cimprič, g. Janez Donko, g. Lovrenc Durjada, g. Zvonko Erzetič, g. Jože Grčar, g. Anton Kustec, g. Emerik Lipovac, g. Stefan Matjašič, g. Vincenc Peterlin, g. Viktor Slavec, g. Vilko Šoštarčič, g. Mihael Žižek, g. Alojzij Markoja, g. Izidor Fujs, g. Slavko Šteblaj, g. Andrej Kuvkova, g. ing. Evgen Marc iz Ajdovščine, g. Stanko Bric iz Drežnice, g. Anton Slapsak iz št. Ruperta, g. Kolumban Rac iz Murske Sobotne, g. Rafael Bolkovič. Dekleta poedince: gđ. Marija Tivadar, gđ. Elizabeta Vuk, gđ. Ivanka Vuk, gđ. Terezija Laki, gđ.

Pri procesiji Sv. Rešnjega Telesa v Manly so letos Slovenci prvič nastopili kot posebna skupina pod lastnim banerom in slovensko zastavo.

GORIŠKA IN PRIMORSKA

Dva mlada slovenska goriška umetnika, Andrej Kosič in Jože Cej sta v juniju razstavljala svoja dela v dvorani na Placuti. Kosič je razstavil 17 olj, pokrajinskih slik iz raznih vasi na Goriškem, Cej pa 11 olj in 4 akvarele.

Znani tržaški slikar in grafik Avgust Černigoj pa je v Občinski galeriji v Trstu razstavil 20 olj in nekaj grafik.

V Gorici so slovenske srednje šole priredile ob zaključku šolskega leta kulturno prireditve. Te prireditve v šolskem domu se je udeležilo veliko število staršev in prijateljev slovenske mladine. Pevski zbori posameznih šol so zapeli po dve pesmi, združeni zbori pa še dve pesmi; dirigirala sta prof. Filej in prof.

JAVNI NOTAR Francisco Raul Cascante

Escribano Público
Uruguay 387
T. E. 40 - 1605 Buenos Aires

SLOVENSKA BESEDA

ima svojo

DRUŽABNO PRIREDITEV

V SOBOTO 18. JULIJA

v svojih običajnih prostorih
v Klubu Excelsior,
ulica Patricios 457, S. Lugares

Igra orkester MOULIN ROUGE

EIBAR

P. Novak

DIREKTNI ZASTOPNIK
CERRITO 2245, Lomas del Mirador
Ramos Mejia
sporoča slovenski javnosti, da je za boljše izbiro šivalnih strojev prevzel nova zastopstva
MADEX - BES BUIL - NECCHI
Obenem obvešča vse interesente za Zig-zag, da si jih lahko nabavijo še po ugodnih cenah.

Bolčina. Po koncertu so dijaki uprizorili mladinsko igro v treh dejanjih: Čudežne gosli.

Manjše kulturne prireditve ob koncu šolskega leta so priredile tudi skoro vse slovenske ljudske šole.

Kmetovalci na Tržaškem so sedaj tudi zavarovani za primer bolezni. Komisar Palamar je namreč izdal odlok o raztegnitvi zakona o kmečkih bolniških blagajnah na Tržaško. Zakon je v Italiji v veljavi od leta 1954, na Tržaškem pa od 1. julija 1959.

V lepi župnijski dvorani v Barkovljah je Slovenski oder uprizoril igro "Peg, srček moj". Igra je dobro uspela, poznalo se je, da je nastop pripravila spretno roka; gledalci, ki so napolnili dvorano do zadnjega kotička, so izrazili željo, da bi čim prej spet videli predstavo Slovenskega odra.

PO ŠPORTNEM SVETU

Na evropskem prvenstvu v košarki v Carigradu so Jugoslovani zasedli 9 mesto. Računali pa so vsaj na 7. V tolažilni skupini so premagali vse nasprotnike: Avstrijo, Italijo, Izrael in Vzh. Nemčijo. V Zadru pa je ženska ekipa na mednarodnem turnirju zasedla tretje mesto za Bolgarijo in Poljsko.

Celjan Kopitar je postavil slovenski rekord v kopju s 67,66 m. Članica ljubljanske Olimpije Stamejčičeva pa je postavila nov slovenski in državni rekord na 80 m z zaprekami v času 10,9. S tem časom se je uvrstila med petico letošnjih najboljših svetovnih atletinj. Po finski tabeli temu času pripada 1061 točk. Za isto število točk je n. pr. treba doseči na 100 m čas 11,5 ali pri skoku v višino 1,71. Svetovni rekord na 80 m z zaprekami je 10,1.

Nov svetovni rekord v metu kopja je dosegel Al Cantello na tekmovalni v Kaliforniji z metom 86,04 m.

Slovensko nogometno prvenstvo je osvojil mariborski Branik s 36 točkami. Slede Rudar iz Trbovelj, Ključar iz Celja, Maribor, Ljubljana, Triglav, Murska Sobota, Krim, Izola in Graficar. Zadnja, ki sta izpadla iz lige, sta Slovan iz Ljubljane in Jesenice. V ligo pa bosta prišla prva dva kluba izmed prvakov petih podvez, ki bodo odigrali kvalifikacijski turnir: Nova Gorica, Drava iz Ptuja, Tržič, Ilirija iz Ljubljane in Partizan iz Velenja.

Branik pa tekmuje za vstop v drugo zvezno ligo. Njegovi tekmeči so Ugljanik iz Pulja, Varteks iz Varaždina, Tekstilac iz Zagreba in Segesta iz Siska. Na prvi tekmi je premagal Ugljanika s 5:1.

Na kolesarski dirki "Po Sloveniji in Hrvatski" v šestih etapah je zmagal med posamezniki Zirovnik (Rog), med moštvi pa tudi Rog v postavi Žitovnik,

ESLOVENIA LIBRE

Editor responsable: Milos Stare
Redactor: José Kroselj
Redacción y Administración:
Ramón Falcón 4158, Buenos Aires
Argentina

CORREO ARGENTINO Central B
FRANQUEO PAGADO
Concesión Nº 5775
TARIFA REDUCIDA
Concesión Nº 3824
Registro Nacional de la Propiedad Intelectual No. 613.742

Naročnina Svobodne Slovenije za leto 1959 za Argentino \$ 240.—

Šebenik, Zidan. Tekmovala so še moštva lj. Odreda, Hrvatske, Zagreba, Stuttgarta, Beograda in Zeneve.

IZ TEDNA V TEDEN

V Severni Ameriki so v zadnjem času ugotovili, da so kitajski komunisti močno povečali komunistično radijsko propagando v španščini, portugalsčini in angleščini. Ta propaganda da je namenjena azijskim, evropskim in ameriškim državam. V Severni Ameriki povečano komunistično propagando iz Kitajske spravljajo v zvezo z dejstvom, da so se kitajski komunisti začeli smatrati tudi za svetovno silo in ne samo za silo v Aziji, ki bi jo bilo treba upoštevati.

V Hamburgu se je začel kongres socialistične internacionale.

Na Dunaju bo od 26. julija do 4. avgusta mednarodni mladinski festival. T. j. ustanova, ki se je svetovni komunistem poslužuje za svojo propagando. Doslej so bili ti festivali vedno v deželah za železno zaveso, letos so pa zanj izbrali Dunaj. Avstrijsko protikomunistično dijaštvo zatrjuje, da so sovjeti poslali na Dunaj celo vrsto svojih spretnih agentov, da bodo poskrbeli, da se mladinski festival ne bi izmuznil sovjetski kontroli.

Indonezijski Sokarno se zelo navdušuje za "dirigirano demokracijo". V izjavi je napovedal, da bo še ta mesec imenoval začasni kongres z namenom, da bo podpiral njegovo vladno, ki stoji na stališču "dirigirane demokracije".

Zobna ordinacija

Jože Zajc

DENTIST ODONTOLOGO

(Mat. 8 Flio 141 LRO I. Med. Eros)

Ordiniral bom začasno v Delti Tigre na reki Caraguata, Isla Zaramora. 30 min. z motorko od postaje Tigre. Informacije na domu v R. MEJIA, TEMPLE 875

VSE JE ŽE PRIPRAVLJENO, DA BOSTE LAHKO PREŽIVELI LEP VEČER

PRAVLJICA O IZGUBLJENI SINIČKI

V SOBOTO IN NEDELJO OB 18.30 V CIUADELSKI DVORANI.

Mladinski zbor "Gallusa"

Vsem prijateljem in znancem sporočamo žalostno novico, da nas je 29. junija 1959 v 66. letu starosti za vedno zapustil naš dober mož, tast in stari oče

gospod ALOJZIJ ZGONC

K zadnjemu počitku smo ga položili dne 30. junija 1959 na miramarskem pokopališču.

Vsem ga priporočamo v molitev in blag spomin.

Žalujoci

žena Francka, sinova Janez z družino, Ivan z ženo ter hči Marija, por. Zajc, Argentina, Severna Amerika, Slovenija.

Nenadoma je umrl dne 10. maja 1959 naš najdražji in skrbni oče, sin in brat

gospod ADOLF GRČAR

tehnični obratovodja zdravilišča Slatina-Radenci.

K zadnjemu počitku so ga položili dne 12. maja 1959 na pokopališču v Kapeli. Vsem ga priporočamo v molitev in blag spomin.

Žalujoci

žena Anka, otroci: Lado, Ivan, Viktor, Anica, Marijan, Silva; brata Viktor in Ivan; mati Uršula in ostali sorodniki. Slatina-Radenci, Ljubljana, Munro (Argentina)